RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0024 van 1 juni 2010 in de zaak 2010/0267/SA/2/0248

	3. 4.
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Peter FLAMEY kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan
	verzoekende partijen
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
	verwerende partij
Tussenkomende partij:	1. 2. bijgestaan en vertegenwoordigd door:
	advocaat Geert VAN GRIEKEN kantoor houdende te 2970 's Gravenwezel, Wijnegemsteenweg 83-85 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan
·	

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

In zake:

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 12 maart 2010 strekt tot de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 14 januari 2010 waarbij het beroep, ingesteld door tegen het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 13 oktober 2009 werd ingewilligd. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten had bij besluit van 13 oktober 2009 aan de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de verbouwing van hun woning (deel van een dubbelwoonst), gelegen te Schoten, ten kadaster gekend onder

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 mei 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter FLAMEY die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Geert VAN GRIEKEN die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

vragen met een ter griffie op 25 mei 2010 neergelegd verzoekschrift ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 mei 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst kunnen worden aangemerkt als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Met een ontvangstbewijs afgeleverd op 7 juli 2009 dienen de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige aanvraag in voor de verbouwing van hun woning, zijnde het rechter deel van een koppelwoning.

Die aanvraag werd conform de regelgeving onderworpen aan een openbaar onderzoek; dat onderzoek heeft vier bezwaarschriften opgeleverd. De bezwaren werden omstandig besproken in de beslissing van het college.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan Antwerpen is het bouwperceel grotendeels gelegen in een woonpark. Het achterste deel van de tuin is gelegen in een gebied voor dagrecreatie en waterwinningsgebied.

Het bouwperceel is tevens gelegen binnen de grenzen van het op 3 mei 2007 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Schotenhof". Het perceel is niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen besliste op 13 oktober 2009 tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning op grond van de volgende motivering:

"...

Het dossier dient ongunstig te worden beoordeeld aangezien de harmonie wordt geschaad ten aanzien van het belendend perceel. De aanbouw aan de bestaande gekoppelde bebouwing houdt onvoldoende rekening met de bestaande gekoppelde bebouwing meer bepaald qua bezonning, natuurlijk licht en lucht.

Conclusie

Het ontwerp kan qua vorm, materiaalgebruik en inplanting stedenbouwkundig niet aanvaard worden en wordt niet inpasbaar geacht in de omgeving.

Gelet op de schaal, de bestemming , inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp.

De aanvraag is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

De aanvraag is niet bestaanbaar met de omgeving.

De aanvraag past niet binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing van de omliggende percelen.

De aanvraag is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, gelet op de plaatselijke toestand.

Om hogervermelde redenen moet weigering worden verleend.

..."

De tussenkomende partijen tekenen tegen dit weigeringsbesluit administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar wordt een negatief advies verstrekt.

De verwerende partij willigt bij besluit van 14 januari 2010 het beroep in en verleent de vergunning overeenkomstig de ingediende plannen en dit op grond van volgende overwegingen:

"…

Volgens het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg (BPA) situeert de aanvraag zich in gebied voor vrijstaande en gekoppelde woningbouw in woon parkgebied.

De aanvraag heeft betrekking op het verbouwen, met het oog op de verbetering van de woon kwaliteit, van een bestaande woning, die met het links aanpalend gebouw een gekoppelde woning vormt. Beide bestaande woningen hebben samen het uitzicht van een ruime villa.

Uit de plannen blijkt, dat voor de geplande aanbouw achteraan het rechter gedeelte van de dubbelwoonst een hoogte van 7 m is voorzien.

Tijdens de hoorzitting hebben de aanvragers erop gewezen dat de tuin 1m afhelt, waardoor de hoogte van de nieuwe aanbouw gemeten vanaf de nul-pas geen 7m, maar 6m bedraagt,

namelijk de hoogte bepaald in artikel 1.1.4.a. van het BPA met betrekking tot de afmetingen van de gebouwen.

Artikel 1.1.2. van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA bepaalt onder meer:

" ... Bij het aanbouwen aan bestaande gebouwen dient de aansluiting harmonisch te gebeuren. Het begrip 'harmonie' slaat voornamelijk op typologische karakteristieken van de gebouwen in de omgeving en ook op de kroonlijsthoogte, de dakhelling, de materialen, de afwerking van de scheidsmuren, het volume der gebouwen en de verhouding muur/raam . "

In het beroepschrift wordt de inplanting, vormgeving en materiaalkeuze voor de aanbouw verdedigd. Gesteld wordt, dat het de bedoeling is een nieuw volume te creëren dat harmonieus coëxisteert, met de bestaande karaktervolle woning. In die optiek wordt een minimale aansluiting tussen oud en nieuw voorzien, namelijk een vide met overloop. Rekening houdend met de natuurlijke omgeving en teneinde een massief uitzicht te vermijden, wordt het bovengedeelte van het nieuwe volume met hout in witte of grijze beits afgewerkt. Aangezien het volume achteraan wordt aangebouwd, hebben de werken geen invloed op het straatbeeld.

In verband met de wijzigingen die de buur naar aanleiding van de verbouwingswerken zou ondervinden, stelt de beroeper dat zulks inherent is aan de wijziging van een bestaande toestand bij een buur en dat dit als een normale consequentie in een woongebied dient te worden gezien. Het is de bedoeling van beroepers om de scheimuur duurzaam af te werken.

De deputatie treedt het standpunt van beroeper bij en is van oordeel dat, gelet op de heterogene bebouwing van dit gebied, het ontwerp inpasbaar is in de omgeving zonder de welstand en de goede perceelsordening te verstoren. Er is geen strijdigheid met de voorschriften van het BPA.

De hinder voor de buur ten gevolge van de geplande werken, dient als een normale belasting van het wonen te worden beschouwd en niet als uitzonderlijk of ontoelaatbaar.

De bezwaren worden als volgt beoordeeld:

- Het betreft geen beschermd pand, doch wel een koppelwoning. Verbouwing en uitbreiding zijn mogelijk volgens de voorschriften van het BPA. Het contrasteren van een nieuwe aanbouw met het bestaande is in principe mogelijk in dit heterogeen bebouwd woonpark;
- Gezien de oriëntatie van de woningen, vermindert de aanbouw de licht- en zoninval bij de buurwoning. Het betreft de lichtinval langs één raam, wat als een aanvaardbare belasting inherent aan het wonen dient te worden beschouwd. Het bezwaar wordt niet weerhouden;
- De overige bezwaren zijn ongegrond of niet van stedenbouwkundige aard en dus niet relevant voor deze aanvraag.

. . .

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard, op voorwaarde dat de scheimuur in hetzelfde materiaal als de gevels afgewerkt wordt.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid ratione temporis

Uit het dossier blijkt dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 12 februari 2010.

Het door de verzoekende partijen bij aangetekende brief van 12 maart 2010 ingestelde beroep is derhalve tijdig.

B. Belang van de verzoekende partijen

De tussenkomende partijen werpen op dat de verzoekende partijen geen belang vertonen met betrekking tot de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De eerste verzoekende partij zou sedert april 2010 haar woning verlaten hebben om haar intrek in een serviceflat te nemen. Dit gegeven kon ter zitting door de raadsman van de verzoekende partijen niet bevestigd worden.

De tweede tot en met vierde verzoekende partij, zijnde de kinderen van de eerste verzoekende partij, wonen niet in de onmiddellijke omgeving en zouden - volgens de tussenkomende partijen - geen belang hebben bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich niet op nu de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald zal worden uitgesteld (zie verder).

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter zitting van 25 mei 2010 verklaarde de raadsman van de tussenkomende partijen dat deze geen aanvang zullen nemen met de werken in afwachting van een uitspraak van de Raad omtrent het verzoek tot vernietiging.

De raadsman van de verzoekende partijen bevestigde ter zitting van 25 mei 2010 dat zij in dat geval niet aandringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomende partijen, zijnde de begunstigden van de bestreden beslissing, zich ertoe verbinden de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partijen geen nut meer aangezien de bestreden beslissing in die periode geen nadeel aan de verzoekende partijen kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partijen zich niet houden aan hun belofte en alsnog tot uitvoering van de bestreden beslissing zouden overgaan, kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 juni 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Jan VANHEULE, griffier.

De griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Jan VANHEULE Hilde LIEVENS